

skulle ikke hænge os netop i disse to Pengeinstitutter, det skal ske i al Almindelighed. Det var, hvad Højre mente den Gang. Naar nu Finansministeren hørte disse Udtalelser, naar han saa, at Socialdemokraterne var dem, der sidst gik med, er jeg sikker paa, at han ikke havde tænkt sig, at man vilde finde det uberettiget, naar han saa tog Konsekvenserne af disse Udtalelser. Men det gjaldt om ikke at skabe Uro. Han havde udtalt her i Tinget, at der var ingen Fare for Provingpengeinstitutterne, der var alt i den skønneste Orden. Saa faa Dage efter at komme og fortælle: Nu er det galt der ogsaa — det turde han ikke tage Følgerne af. Han kan maaske have ventet at møde nogen Uvillie hos Socialdemokratiet, som sidst var gaaet med, men han kunde neppe vente, at de, der havde bebrejdet Bankkomiteen, at den havde nævnet Navne paa dem, den vilde hjælpe, eller de, der havde talt om, at det var i al Almindelighed, at der skulde ydes Hjælp, nu vilde sige: Det ville vi ikke være med til, det have vi ingen Forpligtelse til. Jeg mener, at man bør ikke drive Politik paa dette Spørgsmaal. Det er sikkert, at Vilhelm Lassen følte sit Ansvar, da han gik med til at udvide Garantien under Forbehold af Lovgivningsmagts Sanktion, og det er sikkert, at han som parlamentarisk Minister har ment at vide, at han har kunnet stole paa dette Ting, fordi det var saa villigt, at det endog var gaaet endnu videre, end han ønskede.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sagde, at naar Socialdemokraterne ere gaaede med, er det, fordi Fredericiakredsen er en Messe værd. Lad mig sige med Hensyn til Pengeinstitutterne i Fredericia, at selv om der blev nægtet dette Lovforslag Overgang til tredje Behandling, vilde Fredericia Bank alligevel være garanteret, idet de 5 Banker have garanteret den og ikke kunne opsigte Garantien uden 1 Aars Varsel, saa at samtlige Sparere kunne hente deres Penge, inden Garantien ophører. Og for Fredericia Sparekasses Vedkommende forholder det sig saaledes, som nævnt af Finansministeren, at hvis der kom en Garanti, vilde dens væsentligste Opgave være at skaffe Ro til Veje; i hvert Fald vilde det være

et saa forsvindende Beløb, der blev Tale om, at det sikkert ikke blev noget som helst. Saa af Hensyn til Fredericiakredsen er der ingen Grund for Socialdemokraterne til at tage deres Stilling.

Det er rigtigt, som det blev sagt af vort Partis Ordfører ved første Behandling, at vi ere nødt til at tage Konsekvenserne af det, vi tidligere have paataget os. Naar det ærede Medlem siger, at vi have taget vor Stilling af Hensyn til Fredericiakredsen, er det det samme som at forudsætte, at vi Socialdemokrater ikke stemme efter vor Overbevisning om, hvad vi selv finde rigtigt, men efter Valgkredshensyn. Nu kunde jeg være onskabsfuld og sige til det ærede Medlem, at naar han undertiden optræder paa sit Partis Vegne — til sidst har han jo maattet nøjes med at optræde paa Landstingets Vegne —, og hans Parti ikke følger ham, er det saa Kredshensyn, hans Parti tager? Dømmer det ærede Medlem ud fra Forholdene indenfor sit eget Parti? Naar dets Medlemmer indtage Stillinger, som man ikke kunde vente, at hans Parti vilde indtage, er det saa af Kredsinteresser? Er det, fordi Kredsene ikke ere saaledes stillede som Københavns 4de Valgkreds, der jo synes eventuelt at være villig til at stemme paa en Huggeblok? Er det derfra, det ærede Medlem dømmer, naar han siger, at Fredericiakredsen nok er en Messe værd, og at Socialdemokraterne lade sig deres Standpunkt diktere af Kredshensyn? Jeg vil ikke tro og heller ikke sige det, men jeg kunde ogsaa forudsætte, at naar det ærede Medlem nu er saa ked af, at Bankkomiteen skal ophøre, var det, fordi en stor Del af hans gode og nære Meningsfæller har nogle gode Ben der, som det ærede Medlem kunde ønske de skulde beholde. Det siger jeg ikke, men det er en Konsekvens af, hvad det ærede Medlem paa-dutter os, naar han fremhæver, at vi tage saadanne Hensyn og lade vort Standpunkt bestemme deraf. Jeg tror ingenlunde, at det ærede Medlem særlig lader sig lede af Hensyn til den Del af hans Meningsfæller, der har forstaaet at skaffe sig gode Ben under Bankkomiteen, men det ærede Medlem skal ikke kaste med Sten. Saa returnerer man dem, og saa dømmer man maaske ham selv ud fra lignende Forudsætninger.